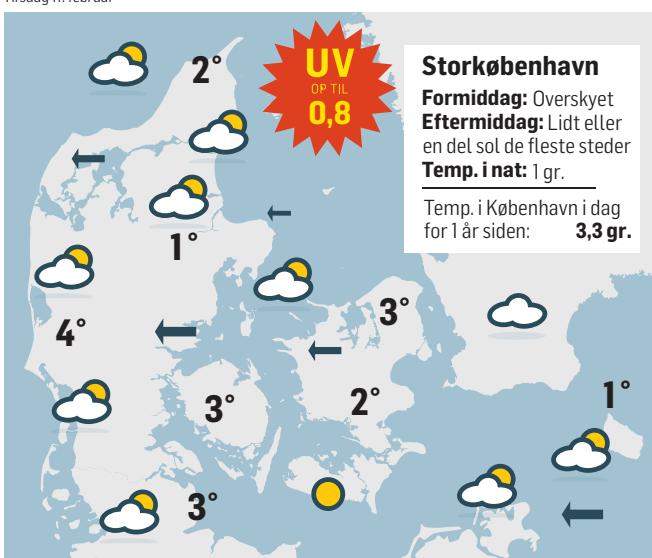
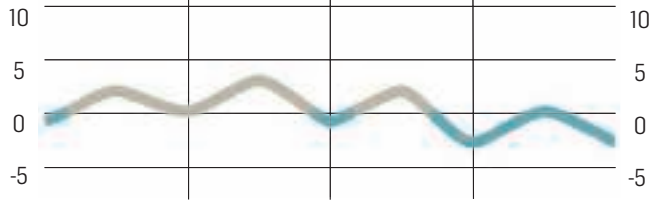

Vejret i dag

Lidt eller en nogen sol. Temperatur mellem 1 og 4 grader. Let til frisk vind fra øst.

ONSDAG	TORSdag	FREDAG	LØRDAG
←	↙	✓	✓
Jævn	Jævn	Let	Svag
2°	3°	2°	0°

Nedbør
Seneste døgns 0 mm

Temperatur i februar
Døgnetts middeltemperatur i Kastrup til i går

Sol
Op 7.43 Ned 17.04
Dagens længde 9 t. 21 min.
Dagen tilt. m. 2 t. og 19 min.

Måne
Op 15.28 Ned 7.53
tiltagende

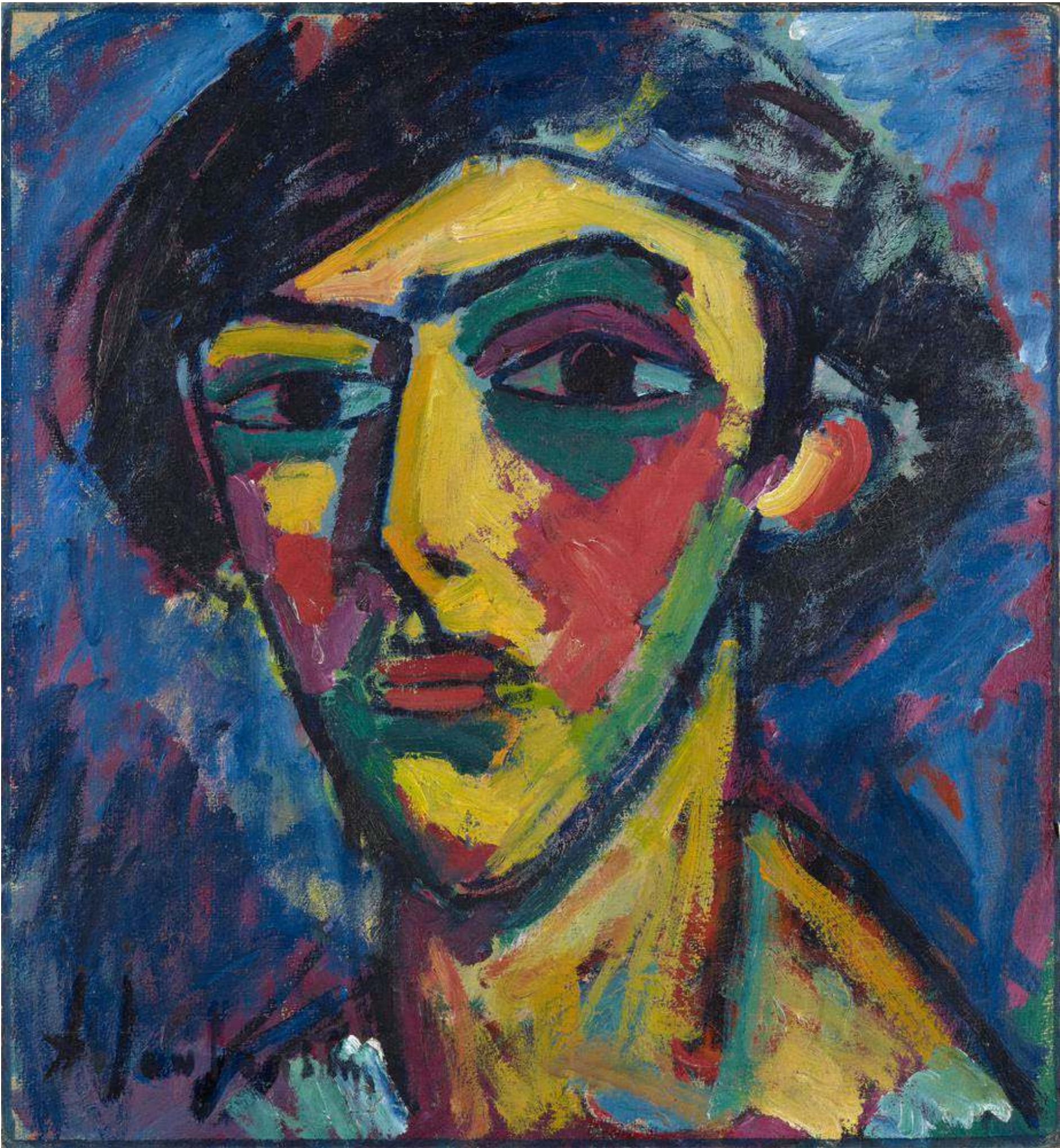
Målinger for København

Vejret i verden

Temperaturer i dag

kl: klart hs: halvskyet sk: skyet	rg: regn rb: regnbyger to: torden	tg: tåge sn: sne sb: snebyger	ha: hagl is: isslag sl: slud
---	---	-------------------------------------	------------------------------------

Aberdeen	5 sk	Helsinki	0 sk	New York	1 sk
Algier	20 hs	Ho Chi Minh	34 hs	Nice	14 rg
Amman	10 rb	Hongkong	20 rg	Nicosia	14 hs
Amsterdam	5 sk	Honolulu	28 hs	Nordkap	-1 sn
Antalya	14 hs	Islamabad	23 kl	Nuuk	4 sl
Athen	11 hs	Istanbul	5 rg	Oslo	-3 hs
Auckland	24 hs	Jakarta	33 rg	Palermo	17 rg
Bagdad	19 kl	Jerusalem	9 rb	Paris	8 hs
Bali	33 hs	Johannesburg	24 to	Perth	24 hs
Bangkok	36 hs	Kabul	5 kl	Phuket	34 hs
Barbados	30 rb	Kairo	18 hs	Porto	14 hs
Barcelona	15 rb	Kangerlussuaq	3 hs	Prag	4 sl
Beijing	7 kl	Karachi	31 kl	Qaanaaq	-16 hs
Beirut	14 rb	Kathmandu	22 kl	Reykjavik	6 hs
Beograd	5 sn	Kyiv	-3 hs	Rhodos	13 kl
Bergen	4 kl	Kiruna	-5 hs	Riga	-1 hs
Berlin	4 sk	Korfu	14 rb	Rio de Janeiro	36 hs
Bogotá	17 rb	Kreta	12 hs	Riyadh	26 hs
Bordeaux	14 rb	Kuala Lumpur	34 rb	Rom	14 rg
Boston	-1 sk	Kuwait	18 rg	San Francisco	13 hs
Bratislava	3 sn	Lanzarote	21 kl	Santiago	30 kl
Brazzaville	31 rb	Las Palmas	21 kl	Sao Paulo	32 hs
Brisbane	30 rb	Las Vegas	13 hs	Sarajevo	9 rb
Bruxelles	6 hs	Lillehammer	-3 kl	Seattle	5 kl
Budapest	4 sk	Lima	27 rg	Seoul	5 rg
Buenos Aires	25 hs	Lissabon	17 hs	Sevilla	18 hs
Bukarest	3 kl	Liverpool	6 sk	Shanghai	11 rg
Calgary	-7 hs	Ljubljana	5 rb	Singapore	32 rb
Caracas	28 rb	London	7 sk	Skt. Petersborg	-1 sk
Cape Town	30 hs	Los Angeles	15 rb	Sofia	4 kl
Casablanca	19 rb	Luxembourg	6 hs	Stockholm	0 sk
Chamonix	13 rb	Lyon	14 hs	Strasbourg	10 rb
Chicago	-2 sn	Madeira	17 hs	Sydney	26 rb
Christchurch	20 hs	Madrid	13 hs	Tallinn	-1 hs
Dakar	23 hs	Malaga	19 hs	Tasilaq	2 sn
Damaskus	14 rb	Maldiverne	32 hs	Teheran	8 hs
Dar es-Salaam	32 rb	Mallorca	17 rb	Tel Aviv	15 rb
Donetsk	1 hs	Malmø	3 kl	Tenerife	22 hs
Dubai	29 hs	Malta	17 hs	Thule	-16 hs
Dublin	6 sk	Manchester	7 hs	Tokyo	13 hs
Edinburgh	6 sk	Manila	31 rb	Toronto	-5 sn
Eilat	20 kl	Marrakesh	23 kl	Tórshavn	6 hs
Faro	17 hs	Marseille	16 hs	Tunis	19 hs
Firenze	14 rb	Melbourne	34 hs	Ulan Bator	-7 hs
Frankfurt	8 rb	Mexico By	25 rb	Vancouver	4 kl
Genève	11 hs	Miami	28 rb	Venedig	10 hs
Glasgow	6 sk	Milano	9 rb	Vilnius	-3 hs
Goa	34 hs	Montreal	-12 hs	Warszawa	2 kl
Göteborg	2 hs	Moskva	-3 sk	Washington	3 sl
Hamburg	2 hs	München	10 rb	Wien	3 sn
Hanoi	22 hs	Nairobi	27 rb	Zagreb	4 rb
Havana	31 rb	New Delhi	28 kl	Zürich	11 hs

Han malede til det sidste

Louisiana hylder oldingens sidste krampetrækninger med en lille udstilling med en russisk-tysk maler, der malede, til han ikke kunne holde på penslen længere. Det er spirituelt. Og smukt.

KUNST

MATHIAS KRYGER

Alexej Jawlensky. Louisiana. Til 1. juni

Da den amerikanske komponist John Cage i 1952 lavede sit nu verdensberømte stunt af en konceptuel komposition med titlen '4'33"', hvor en given musiker eller en given gruppe af musikere forholder sig i stilhed i fire minutter og 33 sekunder – og altså ikke spiller en eneste tone – var det muligvis inspireret af den russisk-tyske ekspresionistiske maler Alexej Jawlensky.

Knap tyve år tidligere havde Cage erhvervet et af Jawlenskys sene malerier og skrev i et brev til maleren: »Jeg er komponist. Du er min lærer«.

Da jeg går baglæns gennem Louisianas relativt lille udstilling med denne åbenbart stilhedens læremester, Jawlensky, forstår jeg: John Cages leg med stilheden er i mindre grad et konceptuelt stunt.

'4'33"' udspringer nok snarere fra et

langt mere spirituelt og meditativt sted, hvor stillheden er et svar på et sjæleligt spørgsmål.

De fire minutter og 33 sekunder er en invitation til at lytte til verdensalt. Til din egen og sidemandens vejtrækning. Til vinden udenfor. Til den støj, vi kalder stilhed.

Så står jeg der i stilhed foran Jawlenskys såkaldte meditationer, små sukkulente kompositioner af blank oliemaling på papir med størrelser som russiske ikoner, skabt af en gammel mand.

De er gentagelser, på samme måde som vejtrækningen og hjerteslaget er det. Han malede over tusind af dem. Næsten identiske, men alligevel forskellige. Ydmyge malerier, som perler på en rosenkrans, og som en total opløsning af malerens yndlingsmotiv: ansigtet.

Til sidst knap genkendeligt som et sådant, som punktum, punktum, komma, streg. Men mere blot som streg, streg, streg, streg...

Men hvem var han, denne maler? Og er jeg helt tabt bag kunsthistoriens tungt belæssede vogn, hvis jeg ikke kender hans navn, der desuden kan skrives på et hav af måder, i variationer af mere eller mindre russisk tilsnit?

Fra kriger til maler

Alexej Jawlensky (1864-1941) bliver født i den relativt lille by Torzhok nordvest for Moskva (nutidens Google Maps siger, at afstanden til Moskva er godt tre timer i bil) i en familie, hvor faderen har været militærmand, og han er selv på vej i den retning, da han ramler ind i kunsten og beslutter sig for at blive maler og studerer maleri på kunsthakademiet i Sankt Petersborg.

Der møder han den velhavende kunster Marianne Werefkin, og de to bliver et par og hun hans økonomiske forsørger

og en slags promotor af hans kunst, og sammen flytter de til München og kommer der i kontakt med kunstnerne Wassily Kandinsky og Gabriele Münter foruden fauvisterne med de vilde farver. Henri Matisse, blandt andre.

Og sådan begynder han at male ekspressive portrætter med strålende farver. Dem kan man se eksempler på i udstillingen, der viser, hvordan han befinder sig i periferien af de tyske ekspresionister, mere specifikt dem fra, ja, München og den gruppe, der kalder sig for Der Blaue Reiter. Indtil Første Verdenskrig bryder ud i 1914...

Den vej vil udstillingen gerne have os. Videre. Til der, hvor omgangen med motiverne bliver mere underlig. Mindre tidstypisk malet.

Som russiske statsborgere må Marianne Werefkin og Alexej Jawlensky flygte ud af Tyskland til Schweiz, hvor de bosætter sig i byen Saint-Prex ved Genèveøen. Og det er i Schweiz, Jawlenskys påbegynder sine serier af underligt maskelignende ansigter, der slutteligt næsten opløser sig i abstraktion.

Oldingens krampetrækninger

Og her er vi så tilbage ved de 1.000 vejtrækninger og den sene del af kunstnerskabet, der med repetitionerne og kunstnerens yoga-agtige tilgang til maleriet lægger endnu en brik til fortællingen om, hvordan det moderne abstrakte maleri nok i højere grad er informeret af spirituelle spørgsmål end af en rent intellektuel opløsning af maleriets grænser mellem motiv, form og farve.

Hilma af Klint har lært os dette (blandt andet i 2014 på Louisiana).

Og nyere forskning i den russiske konstruktivisme og suprematisme peger også den vej.

Vi skal imidlertid heller ikke være blin-

■ 'Portræt af et ungt menneske' (1911) er et eksempel på Alexej Jawlenskys eksperimenter med ekspresionismen og de vilde fauvistiske farver fra tiden i München. Foto: Kunstmuseum Basel, Martin P. Bühler

de over for, at kunsthistorien elsker denne type fortælling: en maler, der maler sig selv helt ud i ånden, og hvis kunst mod slutningen næsten transcenderer materien.

Vi elsker historien om Mark Rothko, der maler sig selv mørkere og mørkere og til sidst tager sig af dage. Eller historien om den næsten blinde Claude Monet, hvis impressionisme sent i livet folder sig helt ind i øjets egen billeddannelse og har meget lidt med gengivelsen af virkeligheden at gøre.

Heldigvis vender udstillingen med Jawlensky ikke ryggen til kunstnerens krop, men siger: Alexej Jawlensky var en gammel syg mand, da han malede sine sidste billeder. Gigtplaget og næsten ude af stand til at holde om penslen. Det er også derfor, billederne er så små, som de er. Skabt af en krop, der var ved at give op. Lige indtil den ikke kunne mere.

Udstillingen er derfor også en smuk fejring af kunstneren som gammel.

Vi er vant til, at kunsten hylder det nye, det, som brænder gammelt lort ned, det, som ser med frisk og nyt blik på verden. Den unge krop, der minder os om livet. Spændstigt.

Men her er det oldingens sidste krampetrækninger.

Små underlige, sukkulente oliemalerier. Lette som en vejtrækning. Men også fulde af jordisk tyngde. Streg, streg, streg, streg...

mathias.kryger@pol.dk

DET ER KEDELIGT!

– Bertram, 13 år

Hersker læsehad også hjemme hos jer? Ny serie om danske børn og deres manglende lyst til at læse.